

GAZETA KRAKOWSKA

N°. 69.

W NIEDZIELĘ DNIA 29 SIERPNIĄ 1802.

Z Krakowa d. 29. Sierpnia.

Dnia 26 t. m. o godzinie szóstej po południu przybył tu Arcy Xiążę Jmć Karol na pociechę wszystkich tutejszych mieszkańców w dobrym zdrowiu. Witany był licznymi wystrzałami z armat z wałów zamkowych i radośnemi okrzykami: Niech żyje! od licznie zgromadzonego ludu przed mieszkaniem JW. Kommanderującego jenerala Hrabiego de Kaunitz, gdzie było dla niego mieszkanie przygotowane; tam zaprowadzony, zastał już rozmaite kraiove urzędy na jego powitanie zgromadzone. W wieczor było całe miasto piękniey niż po inne czasy illuminowane. Dnia 27 zrana o godzinie piątej oglądał Arcy Xiążę Jmć zgromadzone woyska na błoniu pod Wołą i różne obrotы im czynić kazał. W wieczor zaś raczył obecnością swoją zaszczycić bal, dany na jego przybycie przez JW. Kraiowego Gubernatora Hrabiego de Trautmansdorf, gdzie swoją uprzejmością, otwartością i grzecznością wszystkich licznie zgromadzonych gości serca pozyskał; zabawił tam aż do godziny II wnoocy, i z każdym iak nayuprzymiey rozmawiał. Wczoray o godzinie 3 zrana opuścił nasze miasto, przy licznych

znowu wystrzałach z armat, udając się do Wieliczki, a stamtąd na Myślinice na powrót do niemieckich Prowincyy.

Z Wiednia d. 21. Sierpnia.

We środę d. 18 t. m. Cesarstwo Jchmość udali się z letniego zamku Laxenburga do Baden.

J. C. K. M. raczył Jozefa Huszti, obojga prawa doktora i sądownego w Węgrzech adwokata, przez wzgląd na jego zdatność i pilność w odbywaniu intereffow, nadwornym agentem przy Krol: Węgierskiej kancelaryi naylaskawiey mianować.

Arcy Xiążę Jmć Karol zaszczycił sekretarza ślacheckich sądow niższej Austriy Karola barona de Meidinger następującym biletem, za oddanie mu własno ręcznego dzieła, teraz z druku wyszłego: "O nowym sposobie przedkiego wyprawiania skór: „

" Z wielkim ukontentowaniem odebrałem W Pana list, do którego przyłączyłeś dokładny swoy traktat o wyprawianiu skór. — Im bardziey przekonany iestem o użytecznym wpływie umiejętności i doświadczeń do wydoskonalenia rękodzieł, tem bardziey szacuję każde usiłowanie do tego ważnego celu

zmierzające. — Największy W Panu czyni honor, że będąc zatrudniony obowiązkami krajowej służby, poświęcił resztę chwili użytecznej pracy, za co Mu ukontentowanie oświadczam. — Projekt W Pana względem założenia osobnej garbarni wojskowej, ażeby wojsko w lepsze skóry opatrzone było, nie zastraszając się jeszcze nad jego wykonaniem, osiągnął już moją uwagę. Jeżeli W Pan w wolnych chwilach, które procz tego przyzwyczajony jesteś użytecznie trawić, zechcesz się wypracowaniem tego projektu zatrudnić i mnie go przystać, o co W Pana proszę, tedy będę sobie miał za obowiązek zastanowić się nad nim.

W Wiedniu d. 16 Sierpnia 1802.

Arcy Xżę Karol, F. M.

D. 10 t. m. około godziny 5 po południu przybyła Arcy Xżna Elżbieta z Tryestu do Laibach i wypocząwszy kilka godzin puściła się wdalszą podróż do Inspruka.

Arcy Xżę Jmć Palatyn powrócił w przeszłą sobotę z Wiednia do Presburga, i z radością był od stanów powitany.

J. C. K. M. raczył najtęskawiej nakazać, ażeby Krol: akademii umiejętności, znajdująca się teraz w Fünfkirchen, znów do Raaby, gdzie jest przez ś. p. Cesarzową Maryą Teresę fundowana, przeniesioną była.

Z Brynu d. 26. Sierpnia.

Podług ostatnich listów naszych od granic tureckich wszystko w Belgradzie było w spokojności, a lubo różne trwożące wieści codziennie rozpuszczano, zawsze jednak fałsz ich się okazał. Nowy podskarbi sultański niewiecy się przyłożył do spokojności, zwróciwszy burzycieli do porządku. Handel z Serwią nie jest przeto przerwany, owszem wiele stantad przychodzi węgny, miodu, wosku i łoju do naszych krajów, które po taniej zakupią cenie, ponieważ w Turczach panuje niedostatek gotowych pieniędzy. Obfite żniwa

tegorocznie niższyły już znacznie cenę zboża i innych żywności w Kroacyi. Na wieży greckiego farnego kościoła w Zemlinie zakładają zegar, który ieden dobroczyńca dla wygody publiczney sfundował.

Z Paryża d. 9. Sierpnia.

Dokończenie uchwały Senatu.

58. Pierwszy konsul ratyfikuje traktaty pokoju i przymierzow, zasiągnąwszy pierwej w teymierze zdania rady tajney. Przed ogłoszeniem ich ma pierwej o tem donieść senatowi.

59. Akta mianowania którego członka do ciała prawodawczego, trybunatu, i trybunatu kasyacyjnego będą nazywane *postępnawieniami*.

60. Akta senatu względem policji i wewnętrznego zawiadownictwa *Rozwag* nazwisko nosić będą.

61. W roku 11 nastąpi mianowanie 14 obywateli dla dopełnienia liczby 80 senatorów 15 artykułem konstytucji zawarowanej. To mianowanie nastąpi od senatu z kandydatów od pierwszego konsula podanych. Ten na każde miejsce poda 3 kandydatów z listy obywatelów, których mu obiorowe kolegia podadzą.

62. Członki Wielkiej rady półku honorowego są członkami senatu, iakieźkolwiek lata mieć mogą.

63. Może jeszcze pierwszy konsul bez poprzedzających przełożeń kolegiów obiorowych departamentowych mianować członkami senatu obywatelów, którzy szczególniej się zasługami i talentami zalecili pod tym iednak warunkiem, aby ci mieli lata przez konstytucją przepisane, i ażeby liczba senatorów nigdy 120 nieprzechodziła.

64. Senatorowie mogą być konsulami, ministrami, członkami półku honorowego, do-

zorcami edukacyi publiczney, tudzież mogą być używani do nadzwyczajnych zleceń i poselstw.

65. Senat mianuje corocznie 2 członków, którzy zastępować będą miejsce sekretarzy.

66. Ministrowie mają krzesło w senacie, jednak bez głosu czynnego, jeżeli nie są senatorami.

TYTUŁ VI.

O Radcach Stanu.

67.—69. Liczba radców stanu niema przechodzić 50. Rada stanu będzie na sekcye podzielona. Ministrowie mają stopień, krzesło, i głos doradczy w radzie stanu.

TYTUŁ VII.

O Ciele prawodawczem.

70.—76. Każdy departament będzie mieć w ciele prawodawczem pewną liczbę członków w stosunku do ludności jego. Wszystkie członki ciała prawodawczego do jedneyże deputacyi należące razem będą mianowani. Departamenta Rzpltey podzielą się na 5 sekcyy czyli szyków, z których każdy zawiera w sobie 18 do 25 departamentow. Dzisieysy deputowani będą podług 5 seryy podzieleni. Odnowią się w tym roku, do którego należy serya obey nująca departament do którego należą. Jednak deputowani mianowani w roku X. zostają na swych miejscach przez lat 5. Rząd zwołuje, odracza, i przedłuża posiedzenia ciała prawodawczego.

TYTUŁ VIII.

O Trybunacie.

77.—78. Od roku XIII Rzpltey będzie trybunat zmniejszony do 50 członków. Połowia tych 50 wychodzić będzie co 3 lata; aż do takowego zmniejszenia wychodzące członki nie będą zastępowane. Trybunat podzieli się na sekcye. Wszystkie członki ciała pra-

wodawczego i trybunatu odnowiają się gdy senat rozwiązanie ich postanowi.

TYTUŁ IX.

O Sprawiedliwości i Trybunałach.

79—86. Będzie najwyższy Sędzia iako minister sprawiedliwości. On ma znakomite miejsce w senacie i radzie stanu. Prezyduje w trybunałach kasacyynym i odwoławczym, jeżeli tego rząd potrzebę uzna. Ma prawo czuwania nad trybunałami i sędziami, i zganiaenia zdrożności. Trybunał kasacyyny, w którym on prezyduje, mocen jest dla ważnych przyczyn sędziów od urzędu usuwać i przed najwyższego sędziego powoływać, dla sprawienia się przed nim. Członki trybunału kasacyynego mianowane są przez senat na podanie pierwszego konsula, który na każde próżne miejsce 3 kandydatow podaje.

TYTUŁ X.

Prawo darowania Winy.

87. Pierwszy konsul ma prawo darowania winy. Używa tego prawa posłuchawszy naprzod tajney rady, która składa się z najwyższego sędziego, 2 ministrów, 2 senatorów, 2 radców stanu i 2 członków trybunału kasacyynego.

Ninieysza senatowa uchwała ma być konsulom Rzepltey przez poselstwo oddana.

Podpisano Bartelemy, prezydent.

Poprzedzająca uchwała senatu będzie pieczęcią stanu opatrzona, w dziennik ustaw wciągnięta, w księgi władz sądowych i zawiadowczych zapisana, a minister sprawiedliwości ma zlecenie onę ogłosić.

Dan w Paryżu d. 5 Sierpnia 1802.

Podpisano Bonaparte.

Xżna Hohenzollern dowiedziawszy się, że kościół Belle Chasse ma być zniesiony dla prowadzenia tamtędy gościńca, prosiła o po-

zwolenie wzięcia stamtąd zwłok matki swojej. Pozwolono na to i trumna była w przytomności wydziału zdrowia wygrzebana i iey oddana. Złożyła ona te zwłoki przy bracie swoim gilotynowanym Xciu Salmeńskim.

Dzisiejszy Monitor mieści w sobie list z Koburga z uwielbieniem wielu ulepszeń i wybornego zawiadownictwa nowego ministra stanu P. Kreczmana.

Choć dopiero d. 15 Sierpnia przeznaczony jest na oddawanie Bonapartemu łowych powińszowań, z tem wszystkim już z różnych stron departamentu Sekwany i Marny poprzednicze powińszowania za polepszenie konstytucyi nadeszły.

Kupcy hawreyscy przystali adres do Bonapartego z oznajmieniem, że od 8 miesięcy zawinęło tam 458 obcych okrętów, i z prozbą aby Hawr mógł być składem wszystkich zagranicznych towarów.

Z Tulonu do St. Domingo przybyły 1 fregata i 2 korwety z 1000 woyska.

Podług niektórych doniesień Freron został mianowany prefektem St. Domingim na miejscu zmarłego Benezech.

Do Kadyxu na okrętach neapolitańskich przybyły woyska francuzkie, które się w kraju neapolitańskim znajdowały. Są one przeznaczone do St. Domingo lub do wyprawy na afrykańskie brzegi dla pognębienia potęgi morskich rozbojników.

Traktat handlowy i żeglugi z Rosją zawarty d. 11 Stycznia 1787 roku został jeszcze na lat 7 przedłużony. Był on w prawdzie na lat 12 zawarty, ale ukaz w roku 1793 zrywający wszystkie związki z Francją niepozwoilił go skutecznie. Teraz więc wspomniany traktat dotrwa przeznaczenia swojego.

Po ustąpieniu teraz woysk francuzkich z krajów helweckich, kościelnych i neapolitań-

skich, zalecono wodzom i postom aby o tem dworom, przy których zostają, urzędownie oznajmili.

Zapewniają, że Bonaparte pozwolonego sobie prawa darowania winy po pierwszy raz na d. 15 Sierpnia w świetnym sposobie użył.

Sławny aktor teatru londyńskiego Drurylane P. Kemble znajduje się teraz w Paryżu.

Jarmark w Beaucaire był w ogólności nikiemny: jednak towary lniane i skory bardzo popłynęły. Towarów osadowych było tam mnóstwo.

P. Calonne powraca znowu do Londynu, dla ułożenia jak mówią traktatu handlowego z Anglią, miał bowiem w tej mierze z pierwszym konsulem pracować.

Od 2 dni chleb w Paryżu staniał. Za 4 funty płacą tylko 16 soldow.

Okręty liniowe Duquesne i Scypio wyszły z Tulonu pod żagle, żądają się, że są przeciw Algierowi przeznaczone.

Monitor pod artykułem z Petersburga donosi, że Carowa Irtyńska, dama osobliwej piękności lat dopiero 36 mająca, opiekunka 12 letniego syna, dla spisku boiarów, w którym syna iey uwięziono musiała uciekać z kraju i odbywszy 5000 werszt drogi częścią konno, częścią powozem przybyła do Petersburga prosząc o wsparcie. Imperator wysłał 16,000 woyska do Kaukazu dla przywrocenia tego kraju prawey właścicielce.

Generał Ney poślubił sobie pannę Auquier.

Dnia d. 10. Sierpnia.

Gdy P. Fox przybył do Lillu, znajdował się na teatrze, gdzie był nayspochebniejszy przyjęty. Załoga i przednieysi oby watele dali na jego cześć ucztę, a wieczorem muzyka garnizonowa przed domem jego grała. Mowią że P. Fox powracając ze Spa zabawi czas nieiaki w Paryżu.

Nasze gazety zawierają w sobie następujący wypis z dziennika paryzkiego względem odmiany konstytucyi: " Nie jest to nowa konstytucya, którą Francya otrzymuje. Nowa konstytucya jest tylko na ten czas, kiedy wszystkie odnogi rządu nową przybierają postać. Uchwała senata pod d. 4 t. m. jest tylko rozwikłaniem urzędów z ducha konstytucyi. Pierwszy układ tej konstytucyi przedstawił tylko niektóre i mało z sobą zgodne przepisy, których udoskonalenie było nieodbycie potrzebnem. Gdy naczelnik zbrojnych zastępów stał się naczelnikiem narodu, zniszczył bez rząd, na gruzach jego rząd zatwierdził, i z bezrządniczego gminu lud wolny utworzył. Bonaparte uznał zwierzchnictwo narodu i sam się pierwszym poddanym ludu francuskiego ogłosił. Dzisiejsza konstytucya łączy równość z tą wysoką godnością, która wielkiemu narodowi jest nieodbycie potrzebna. Unikniono mądrze niebezpieczeństwa burzliwych zgromadzeń. Lud ma prawo obierania, ale konstytucya odejmuje mu moc obłąkania się i samemu sobie szkodenia. Dziś ten lud jest zabezpieczony od własnych swoich błędów. Sprawowanie tego zwierzchnictwa nie może już ani jego wolności, ani bezpieczeństwu szkodzić. Własność jest zasadą nowych urzędów naszych. Gdy wolność na ziemi naszej już zatwierdzoną została, tem więcej mamy pobudek do bronienia oyczystej ziemi &c.

D. 15 t. m. Bonaparte zaczyna 34 rok życia swojego.

Słychać że Bonaparte d. 2 Września wyjedzie do Niderlandów, a d. 4 będzie w Brukseli. Przy Nerwindew zakładają oboz z 25000 wojska pod dowództwem generała Bernharda, gdzie się także wielu generałów cesarskich i pruskich ma znajdować. Niezdaie się być pewna aby Xzę Jorku miał do Brukseli przyjechać.

Już wielu gońców do różnych dworów z wiadomością o odmianach w konstytucyi naszej rozestano.

Legat papieżki oddał dnia onegdajszego P. Cambaceresowi arcybiskupowi ruenkiemu Pallium, które dlań Papież przysłał.

Obywatel Bureau de Puzy członek zgromadzenia konstytucyynego, który przed niejakim czasem był mianowany prefektem departamentu Allier, idzie teraz na prefekta departamentu Renu. Ob. Najac ostatni prefekt tego departamentu powraca na swoje miejsce do rady stanu, sekcji marynarki.

Dowiedziemy się z Brestu, iż dywizya pod rozkazami admirała Villarete Joyeuse wypłynęła z tego portu d. 2 o godzinie 3 po południu. Dywizya ta składa się z okrętów Beruse i Jemmappes, fregaty Incorruptible, korwety la Roche, brygów Festine i Lonfleur, galiotów Fine i Coureuse. — Z Hawru wypłynął na d. 3 b. m. statek mający na sobie wojska przeznaczone do Kapu francuskiego na wyspie St. Domingo.

Kuryer Londyński mieści następujące uwagi:

" Pierwszy konsul umiał odzyskać dla Francji wszystkie kraje posiadane przez Karola Wielkiego. Inne usiłowania zatrudnią go teraz. W krótko do jego rozrządzenia należeć będą Oyczyzna Alexandra i Annibala. Następcy dzikiego Almanzora znieważyli imię francuskie i jego oręż. Francya nie może się uwolnić od zapędzenia ich do wielkiego stepu, z którego wyszli. Ich grunta aż do tego czasu żywiły nasze południowe prowincye. Oddajdź niechaj ziemia żywiąca Francuzów, należy do Francuzów. — Prosimy czytelników, aby sobie przypomnieli, iż Afryka, dział prokonsulów była pierwszą z prowincyi Rzym-

skich, że wszyscy znaczniejsi Rzymianie przynosili ją nawet nad Gaudią Narbonenską i mieli albo wiejskie pomieszkania albo grunta w Afryce. Taki to jest ten kraj. Przez Hiszpanią tylko oddzielony od nas ma wyłączną korzyść podobnie jak Francya i Hiszpania, iż leży pomiędzy dwiema morzami. Porty jego na Oceanie znajdują się o dzień drogi od wiatrow peryodycznie wiejących; a tym sposobem zapewniają przedsięwzięcom handlowym dogodność jakiej inne żeglugi Europejskie nie mają. Pomimo iż ten kraj jest najzdrowszy, najbogatszy i najpiękniejszy na świecie, jest jeszcze otoczony morzem i stepami, a przez to zabezpieczony od wszelkich napadów. Ogromne lasy na całym łancuchu Atlasu, grunta najwyżniejsze bez właścicieli i uprawy, wszystkie płody Europy, wszystkie rozkosze kolonij, ludność 7 millionow dusz, oto jest kraj od dzikich tyranow Fez i Mequinez, posiadany. Kraj ten leżący w Afryce może być uważany w niejakim sposobie za położony wśród Europy, ponieważ wszystkie okrety płynące z Oceanu na śródziemne morza około jego portow przechodzą. Można by się dziwić, iż tak długi czas kraj ten wystawialiśmy na pastwę łotrow. Czas cierpliwości już przeszedł. Mocarstwo tego gatunku i które ośmiela się zniewagi czynić nie tylko Europejczykom, ale Francuzom powinno zniknąć. Trzeba się śpieszyć z zmazaniem hańby z Francyi i innych ucywilizowanych narodów, trzeba się śpieszyć z powrocciem nie tylko kunsztom umiejętnościom i naukom, ale też Chrześcijaństwu tej pięknej części ziemi, którą barbarzyństwo przywłaszczyło sobie. Stawa wyciąga tego, polityka doradza, i rewolucya rozkazuje. Tak jest: sława wyciąga aby Francya pierwsza znalazła się w szeregach, gdy

idzie o obronę wolności Europy i sławę jej cywilizacji. Polityka doradza dla handlu, aby zająć drugi brzeg cieśniny Gibraltarskiej i mieć miejsce wypocznienia na brzegu afrykańskim obydwóch morzow. Nakoniec rewolucya nakazuje aby nadgrodzić łupieztwa przez nowe z bogacenia się źródła. ,,

Z Londynu d. 10. Sierpnia.

Listy z Ameryki pod d. 26 Czerwca donoszą o spisku Murzynow w południowych prowincjach Rzpltey amerykańskiej, którego celem było wymordowanie panow, i obalenie rządu. Wiele sztafet z Norfolku i innych miało do nowego Jorku wysłano z doniesieniem obuncie Murzynow. W hrabstwie hartfordskim pokazała się znaczna kupa zbroynych Murzynow. Hrabstwo Bertie i miasto Windsor są bardziej zagrożone. Murzyni w znacznej liczbie z różnych stron zgromadzili się nad rzeką Chawaną, równie iako i przy Ferrym 7 mil od wspomnioney rzeki, gdzie się uzbrowili i po stanowiskach rozsadzili. Niewolnicy północnej Karoliny byli dowodzcami rokoszu, a ich powstanie miało być hasłem do powszechnego buntu w całej Rzpltey. Dzień 10 Czerwca wyznaczili sobie Murzyni z Marforsboruga, Bertie, Wintonu, Windsoru i t. d. do wyrznięcia białych. Spisek ten odkryty został przez list, który przy jedney Murzynie znaleziono; tam ponazwisku wielu murzynow było wymienionych i wezwanych do bycia w gotowości pod bronią. Dziesięciu z nich d. 14 w Wintonie stracono. Podług ich wyznania mieli się d. 10 Czerwca przy Cockraus Ferrym zgromadzić, zbroiownią w St. Pitts opanować, wszystkich tam białych wyrznąć, i potem się do Freemans Capelle udać, gdzie się nowochrześceny w znacznej liczbie zgromadzić mieli, z tych przyjaciół buntu do siebie przyjąć, a innych pozabijać. Młode białe kobiety mieli pobrać za żony, a młode niewol-

niczki za służące. Oliwkowy nazwiskiem Frank, którego na d. 12 Czerwca w Wintonie stracono, miał zlecenie przyprowadzić część armii. Drugi zwany King Brown miał przybyć z innym oddziałem, ten także z 8 współnikami stracony został. W hrabstwie Bertie blisko 100 niewolników, a w Martin wiekie mnostwo do więzień wtrącono. Wezwano milicją, i każdy zbitych był obowiązany przez kilka nocy zostawać pod bronią. W Halifaxie mieszkańcy całą noc patrolowali. Według wyznania Murzyna Torry miało to miało być d. 14 w nocy spalone, a w czasie pożaru wszyscy biali wymordowani. Pochwylenie tego człowieka i jego towarzyszwów odwróciło uwagę. Jeszcze dotąd jesteśmy pełni obawy, z tem wszystkiem już najmocniejsze przedsięwzięto środki. Murzyni już wiele zdraźni ści popełnili.

Papiery 3 procentowe do 70 $\frac{1}{2}$ spadły.

Okręt z starożytnościami egipskimi, które wojska nasze na Francuzach zdobyły już do Anglii przyłynął, znajduje się tam między innymi wiele kamieni z hieroglifami: te częścią w muzeum królewskim częścią w akademii Oxfordzkiej złożone będą.

Jeden officyer angielski pisze z Damarhur z Egiptu pod d. 13 Maja: " D. 18 p. m. skład prochowy w twierdzy Trzykątnej w Alexandryi więcej niż 400 beczek w sobie mieszczący wyleciał na powietrze. Więcej 30 ludzi straciło życie, a 12 straszliwe rany poniosło. Gdy Alexandrya ma nanowo dostać się Turkom, angielscy kommissarze niedawno przeglądali tameczne składy prochowe. Wielu angielskich żołnierzy przechodzi do Mameluków; 5 ich złapanych rozstrzelano. Powietrze, zagarnawszy nam prawie wszystkich lazaretowych lekarzy, już powiększanej części uśtaie. Gdy lekarz lazaretowy umarł, inni ciągnęli losy, który ma po nim nastąpić, lecz i ci współcześnie

nie tylko stopień lekarza, ale i śmierć otrzymywali. Generał Baird już Alexandryą opuścił, a reszta wojsk wschodnio-indyjskich miała d. 15 Czerwca z Suez do Indyy odplynąć.

W Dublinie PP. Beresford i Latouche zostali członkami parlamentu obrani.

Półow śledzi w tych stronach jest tego roku nader obfity.

Listy z Demerary donoszą, że tam wiele ludzi umiera. W Surynamie morowe choroby panują.

Gazeta baltymorska zapewnia, że Deffalin, Chrystof Jeuganle i Troyfort z 500 współnikami Touffainta na St. Domingo aresztowani zostali.

Wielu plantowników opuszczają wyspę Martynikę i przenoszą się na inne angielskie wyspy. Nawet Francuzi za tym przykładem idą.

W Ameryce utworzono subskrypcją na piękne kopie posągów Wenery medycejskiej, Apollina belwederskiego i grupy Laokoon, aby je do Ameryki sprowadzić.

Na statku wiozącym przestępców do zatoki Botany, więźniowie pokusili się bunt zrobić, statek opanować i do której z osad francuzkich zawinąć. Przemowiwszy 5 maytkow na swoją stronę, już byli wierzch statku opanowali, ale officyerowie z resztą wiernych ludzi dali mocny odpor, a zabiwszy 12 i 10 zraniwszy odzyskali okręt.

Od czasu opuszczenia St. Croix panuje tam niedostatek żywności.

Dzienniki nasze zawierają wiele uwag nad zmianą konstytucyjną we Francyi.

Z Petersburga d. 3. Sierpnia.

Gazeta dworska dzisiejsza donosi, iż Imperatorowa Elżbieta Alexieiewna, d. 27 Lipca przybyła do Wiburga, gdzie znaczna liczba mieszkańców zgromadziła się przed miastem i na ulicach, któredy przejeżdżała do ko-

ścioła katedralnego; tam od całego duchowieństwa witana była. Potem udała się do gubernatora cywilnego, który prezentował iey osobę z nacznieyszej ślachty, tudzież urzędników cywilnych i wojskowych; miasto było iluminowane. Taż Monarchini d. 29 stanęła w Aberfors. Królowa Szwedzka, odebrawszy wiadomość o przybyciu siostry swoiey, zjechała podobnież do Aberfors, i lubo z nieiąką niewygodą, stanęła w niewielkim domu, gdzie wysiadła Imperatorowa Jeymość, chcąc po długim rozłączeniu się iak najlepiej korzystać z przyjemnego widzenia się. Swita Królowey Szwedzkiej, była zaproszona do stołu Imperatorowey.

Imperator Jmc, w godzinach wolnych od interesów państwa, zatrudnia się w Kamennoi-Ostrow, ćwiczeniem 4000 woyska stojącego tamże obozem, a składającego się z 4 batalionów gwardyi, regimentu Pawłowskiego grenadyerów, i nieco artyleryi. — Tenże Monarcha oświadczył swoje ukontentowanie jenerałowi maiorowi, Xciu Szczerbatow za utrzymany w regimencie porządek, i każdemu żołnierzowi dał po rublu.

Następujące zdarzenie jest nowym dowodem baczności i ludzkości Alexandra I. Monarcha ten, wyjechał temi dniami bez żadney, iak zwyczajnie okazałości, konno na przechadzkę, ubrany w surdut, bez orderu. Przybył do cmentarza; gdzie niepoznany obchodził i przypatrywał się kopiącemu doły, do którego rzekł: "Przyjacielu, zbyt płytko kopiesz grob, lepiejby było, żebyś na łokieć lub na pół wziął głębiey. „ Człowiek ten odpowiada oziębło, iż się tak pospolicie kopie. " Lecz w bliskości miasta (rzecze Monarcha) niepowinno tak bydź. „ Imperator kazał natychmiast zawołać urzędnika policyi, i mowił mu o sposo-

bie kopania grobow. " Coż to W Pana obchodzi? „ rzecze urzędnik. Monarcha odpowiada: "Obchodzi mnie tak, iak każdego dobrego człowieka interesuje dobro bliźniego; sądzę to bydź rzeczą szkodliwą, i chcę, ażeby było inaczej. „ "Poczcivyy człowiecze (odezwie się urzędnik) idź spokojnie do domu, i nie troszcz się o rzeczy, które W Pana nie obchodzą. „ Znałta Imperator daie się poznać, a w ten czas urzędnik pada do nog iego, i prosi o darowanie. " Zasiugniiesz, na karę za twoy postępek, (rzecze Monarcha) za twoją nieprzyzwoitą odpowiedź, iakieybyś żadnemu dobremu człowiekowi dał niepowinien, — i będiesz ukaranym. „ Urzędnik nieprzestawiał błażać. "Masz że żonę i dzieci, (mowi dalej Imperator). "Tak jest mam żonę i 5 dzieci „ (rzecze urzędnik). Na co Monarcha: " Spiesz do domu, i podziękuy twoiey żonie i dzieciom za twoie ocalenie. „

Z Ratysbony d. 9. Sierpnia.

Francya i Rossya przetożyły seymowi:

"Interes wynadgrodeń musi bydź w 60 dniach rachując od zebrania się deputacyi, uskuteczniiony, i plan przyięty. Pozwała się 10 dn deputacyi, 40 seymowi, a 10 dla *Conclusum* Jeżeli w tym przeciągu plan niezostanie przyięty, tedy Rossya i Francya będą przymuszeni przywieść go do skutku. Ze strony katolickiey W. Mistrz Teutoński za wstawieniem się domu austryackiego otrzyma godność elektorską. Dobra zakonu maltańskiego będą połączone z dobrami zakonu teutońskiego. Oldenburczyk otrzyma biskupstwo lubeckie i część monasterskiego za zniesienie cel w Elsfleten.

Wyznaczono następujące członki do nowey deputacyi: barona Hygla plenipotentą cesarskiego, elektorat moguncki barona Albiniego, który tu w krotce z Afzafenburga przyiedzie, Saxonia hrabia, Hohental; Czechy Pana Szrauta, Brandeburg hrabiow Görza i Hanleina, Bawarya PP. Rechberga i Zehntnera. Wirtemberg, P. Normana i doktora Reuffa. W. Mistrz teutoński PP. Rabenaka i Ulrycha, Hefsenkassel ministra Waitza który jest teraz w Paryżu.

GAZETY KRAKOWSKIEJ.

W NIEDZIELĘ DNIA 29 SIERPNIĄ 1802.

O Dobrodziejstwach Chrześcijaństwa.
(Z Neiwiadzkiej Gazety.)

Regnum meum non est de hoc mundo.
Panowanie moje nie jest tego świata.
Ewangelia.

Na szczątkach wyniszczenia, na zwali-
skach spustoszenia i wśród najniegodziwszej
chciwości zjawia się nauka, która naysposu-
szym ludom powiada: — Panowanie moje nie
jest tego świata!

Nieinteresowność tej nauki wszędzie
wstęp znalazła: ten mile jest słuchany, który
nie nie żąda. W owych burzliwych czasach
osłabionych i rozwiozłych Rzymian, ubiegano
się o inne szczęście, nad to, które owczaso-
wi filozofowie przyrzekali. Wszystko było
rozprężone; wojny i zdobycze wszelką wła-
sność czyniły niepewną; obyczajni filozofo-
wie wymyślali rozmaite nagrody i kary—w
Elizeum i Tartaryi, bez poprawienia atoli sum-
nienia; bajki greckich bożków, które do Rzy-
mu przeniesiono, wzbudzały tylko sztuczną
imaginacyą, ale nieprzekonanie. Rozum, ten
gospodarz człowieka, nie mógł zupełnie prze-
wodniczyć namiętnościom. Był to nieład;
imaginacye iedne na drugie następowały, szuka-
jąc statęgo punktu. W takim to czasie za pa-
nowania Tyberjusza zjawilo się Chrześcijaństwo,
i nauczyciele jego wyraźnie oświadczyli:—Pa-
nowanie nasze nie jest tego świata!

Dawniejsi i żyjący w owem zaburzeniu
ludzie znaleźli tę naukę doświadczeniem stwier-
dzoną. Umierający filozof Seneka i okrutny

Nero uznali na końcu tę prawdę. Jakoż nad-
grobem stojąc kończy się panowanie tego świa-
ta. Zasady chrześcijaństwa ściągęły na siebie
uwagę; znaleziono w nich dostateczne zaspo-
koienie i powoli uformowały się sumnienia
do towarzyskiego związku. Chrześcijańska
zatem filozofia przygotowała w owych nie-
szczęśliwych czasach do tego ludzi, że na
wzajem zapewnili sobie własność. Jej hirar-
chia wstrzymała przechody owczasowych bar-
barzyńców; przywiązała do ziemi włóczące
się żołnierstwo; podzieliła kraie na biskup-
stwa; osłodziła obyczaje; uformowała sumnie-
nia, wstrzymała grabież i zabezpieczyła wła-
sność. A to iey największą zaletę czyni,
że do tego nie użyła oręża, lecz tylko przekon-
ania i doświadczenia!

Do 15 wieku w całej prawie Europie by-
ło jednolite chrześcijaństwo zaprowadzone;
ta część świata celowała z tej miary nad inne
i była szczęśliwsza; powstały wynalazki, u-
miejętności i kunszta, a powszechny głos reli-
gii łączył najodlegleysze z sobą ludy.

Przez tak ważne przystęgi ziednała sobie
chrześcijańska religia nadzwyczajny wpływ
do wszystkich Europejczyków. Służba Boża
była wspaniała i poważna; duchowni, którzy
lud do uprawy gruntu zachęcali, stali się bog-
tami; lecz byli to ludzie, a ludzie nie są bez
słabości. W czasie gdy Benedyktyni plon swoy
na plecach z pol do domu nosili, gotowali ra-
zem znaczną własność na przyszłość dla swo-
ich klasztorow. To sprawiło zazdrość i bun-
ty. Tymczasem nastąpiła trzydziesto letnia
wojna z rewolucyą; tu po raz pierwszy była

religię sekularyzowaną. Dawne wspomnienie! lecz nie nowego pod słońcem, to tylko nie naruszonem zostało: Panowanie moje nie jest tego świata!

Prawie połę Europy odmieniło służbę Boga; druga połowa została przy swoich bogactwach i powadze; to sprawiło rozdwojenie w zdaniach, nienawiść i dysputy, a kłótnie teologiczne dzieliły oraz opinie. Ile gorliwość podnosiła chrześcijaństwo przez wiele wieków dla upowszechnienia go, tak znowu zaczęto upadać: nieiaka filozofia opanowała ludzi, która nas do czasu w Rzymian zwracała. Dobrodziejstwa chrześcijaństwa już były dopełnione, chciano go się więc pozbyć i żyć podług natury, której już nawet ołtarze stawiano. Dały się także głosy słyszeć: nie masz Boga! Rolnik słysząc takowy głos, świętym strachem przerażony został, ale bogaty lubieżnik w mieście przyklaskiwał mu, i cieszył się, iż nie masz wyższej nad nim Istoty!

Z takowego zamieszania w zdaniach religii, musiło koniecznie nastąpić i zamieszanie w związku społecznym. Francuzka rewolucya dała do tego hasło; wszystko zostało zburzone, a bogactwa religii, zbierane przez wiele wieków, przeszły w kilka miesięcy w ręce burzycielow. Tu nastąpił znowu okrucieństwa Rzymian pod Syllą i Katyliną; Neronowie i Kaligule dyktowali krwawe ustawy; Robespier był arcykapłanem; za zbrodnią poczytywano byźdź chrześciance; świat zdawał się do czasow męczeństwa zwracać; niewinne ofiary zwracały ku Niebu oczy i znajdowały w nauce Ewangelii pociechę; Panowanie nasze nie jest tego świata!

Taki był stan Europy, gdy smutne dziejecko lenie doświadczenia przybyły na pomoc. Dobrodziejstwa religii były jeszcze w świeżey pamięci; pragniono łę powrotu; filozofia nadaremnie siłiła się czem lepszem ją zastąpić. Opatrzność zsyła nakoniec Anioła z Nieba; ten wysypuie na ziemię znaki chrześcijaństwa; Europa przyymuie ich z radością, i świeci konkordat chrześcijańskiej nauki, która każdemu daje wolność cieszenia się dobrodziejstwem religii.

Tym czasem polityczne zamieszki zniszczyły własność; całe dynastje zwrociły się do naturalnych granic, które im polityka wymierzyła. Inne przyjęto zasady polityki; przykład sekularyzacyi go leniey wojny wznowiony został; uznano, iż polityczne wynadgrodenia dogodniey mogą byćdź uskutecznione na bezżędach, niżeli dziedzicznych dy-

nastyach; od dawnego czasu traciła Rzeczawsze kraie przez wojny, to samo i teraz się dzieie; wynadgrodenia będą z duchownych bogactw wymierzone. Już zrobiono do tego plan; prawo mocniejszego w krótcę go wykona; mocniejsze potęncy już się na to zgodziły; świat nie jest właściwie jak rozwinięciem nieładu, i w krótcę zobaczymy co jest religia sekularyzowana. — Panowanie moje nie jest tego świata, wkrótcę nie jeden będzie musiał powiedzieć; świetność i powaga katolickiej służby Bożej w kościołach tylko będzie iasnić; dynastje śpieszą już każda z politycznemi nożycami, do wystrzeżenia z niemieckiej mappy kawałka duchownego kraiu. Panowanie moje nie jest tego świata! lecz panowanie dzielących się, będziedź dłuższe nad trwałość świata? podzielną własność nie stanicz się dziś lub jutro przedmiotem nowego podziału mocniejszego? Ktoż może z zapewnieniem wyzrzed: Panowanie moje jest i będzie tego świata? obraz naszego wieku nie jestże smutnym do wodom obalenia naywiększych nawet mocarstw? Świeccy i duchowni Xżęta! stawcie się rzędem przed Opatrznością, a podług dzisiejszego doświadczenia wyznacć musiecie: — Panowanie nasze nie jest tego świata!

Jeżeli równowaga kraioy jest zaręką spokojności, tedy granice każdego kraiu muszą byćdź tego warownią. Francya nadała sobie naturalne granice, lecz granice Prus, Austryi i Roslyi są także naturalne? — W tey polityce tyle się tylko znajduje światła, iż zaledwo można wniey dostrzedź okropną przyszłość. Coż za zdarzoną znowu porą wynadgrodenić sekularyzować będą? — Mnieysze mocarstwa. Polska nie byłaż sekularyzowaną z królestwa? Co dziś politycznemi nożycami z mappy wystrzygają, jutro może większe nożycę daley zakroją. Ja nie znajduję w tem zaspakalającej pociechy. Tymczasem sekularyzacya żadnego chrześcijaństwa nie przyniesie uszczerbku; każdy wyzna w tym razie prawdę: Panowanie moje nie jest tego świata; lecz obawiać się należy aby los ten wczasie i innych nie spotkał.

Boże Dobry! przekonałeś nas przez okropne zamieszania, iż bez religii staimy się poczwarami. Opatrzność Twoja wywyższyła w Europie człowieka, który przywrócił pokoy i religią. Dziękniemy Ci za tę dobroć, umiarkowanie i zgodę! Przyydzie czas, że każdy pozna, iż naysiętnieysze mocarstwo na ziemi nie wytrwa najmnieyszej gwiazdeczce, i każdy na ow czas wyzna: Panowanie moje nie jest tego świata!

Dnia 7go przyszłego miesiąca Septembra r. b. puszczona będzie w arendę stosownie do wysokiego C. K. Gubernialnego rozporządzenia dnia 22 Julii r. t. drogą publiczney licytacji naywięcej dającemu propinacya mieyska Chełmska.

Dnia 3go tegoż samego miesiąca propinacya mieyska Dubińska.

Dnia 6go tegoż miesiąca propinacya mieyska Krasnostawska, i dnia 9go propinacya mieyska Tarnogurska na rok ieden, to jest od 1go Listopada 1802, aż do ostatniego Października 1803, grunta zaś miasta Dubienki, Pynduga i Kraśtowszczyzna zwane w dniu rzezonym na 3 lata, od 1go Listopada 1802, aż do końca Października 1805, tudzież cło mieysko-Krasnostawskie od piwa i miódu, koto miasta Krasnostawa 21 morgow w sobie zawierające, oraz tamteysze targowe i Jarmarkowe na rok ieden, od 1go Listopada 1802 do końca Października 1803.

Cena fiskalna za propinacyą miasta Chełma ustanowiona będzie na 628 zł. ryń. Też miasta Dubinki na zł. 950 ryń. Taż miasta Krasnostawa na zł. ryń. 1224 30 kr. Taż miasta Tarnogury zł. ryń. 413 30 kr.

Cena fiskalna od gruntu Mieysko-Dubińskiego Pynduga przez 3 lata rachując na rok po 61 zł. ryń. 45 kr. ogólną summę 185 zł. ryń. 15 kr. Taż cena za grunt Mieysko-Dubiński Kraśtowszczyzna zwany przez tenże ciąg czasu po 2 zł. ryń. na rok, ogólnie za 3 lata na 6 zł. ryń. na Ostatek.

Cena fiskalna za cło Mieysko-Krasnostawskie od piwa i miódu na zł. ryń. 376. 15. kr. Taż cena za role 21 morgów w sobie zawierające do Miasta-Krasnostawy należące Na zł. ryń. 15. 45 kr.

Zaś za Jarmarkowe i Targowe Krasnostawskie, na zł. ryń. 100. —

Publiczność niniejszym z tym dodatkiem o tym się uwiadomia, że życzący tey dzierżawy, wadium 10 procentowe ilości powyżey rzeczoney licytacyney, przed licytacją złożyć mają, i kondycye dzierżawne na samey komisji licytacyney przyrzec mogą.

Zstrony C. K. Chełmskiego Cyrkularnego Urzędu, dnia 2. Sierpnia 1802.

W niebytności JW. Starosty Cyr.

Haan 1wszy kommissarz.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicy zachodniey oznajmują tym Edyktem Panu Franciszkowi Druczowi: że Pan Jan Nepomucen hrabia Groański usądowionych — o przywrócenie sprawy do pierwszego stanu przeciwko sentencyi C. K. sądow tuteyszych dnia 25 Lutego 1800 roku względem summy 7200 liwrow czyli 660 czer. zł. zapadłej i w Rezvizoryum dnia 5 Września 1801 roku potwierdzoney — żalobę na niego podał, i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, prosił.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie obżałowany został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż Franciszkowi Druczowi adwokata tuteyszego Męciszewskiego, z iego szkoda i iego kosztem zastępcą postanowiły, z którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowey rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się, ażeby w przeciagu 90 dni sam stanął, albo jeżeli takie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wczesnie przedstawił, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tuteyszym ugiemnił, i podług przepisu tych środków prawa używał, które do swey obrony za najskuteczniejsze osądzi, gdyż w przeciwnym razie wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknącą mogącą samby sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

Józef de Cronensfels.

W. Roskoschnv.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi zachodniey.

W Krakowie dnia 6 Lipca 1802 roku.

J. Daublebski Sternek.

Na dniu 15go Września będą w cyrkularney kancelaryi Krakowskiej grunta do beneficium Nasichowice należące w 9 letnią arendę przez publiczną licytacją wypuszczone. Kondycye tyczące się w teyże kancelaryi codzień widzieć można.

W Krakowie dnia 22go Sierpnia 1802.

Riedheim, Starosta cyr.

Dziedziczka Domu na Przedmieściu Lubicz Wesoła pod Nrem: 198 stojącego, uwiadoma publiczność, iż takowy dom wraz z kilką tysięcy cegły, i kilkunaście sążni kamieni, oraz dwiema ogrodami, przez publiczną licytacją na dniu 15 miesiąca Września 1802 roku o godzinie 9 zrana w tymże Dworku odprawic się mającą, sprzedać przedsięwzięła. Każdy przeto chce kupna mający w dniu, godzinie i miejscu przeznaczonym stawic się raczy, a więcej dającymu. Dom ten przez publiczną licytacją sprzedanym za gotowe pieniądze będzie.

C. K. Gubernium Galicyi Zachodniej uwiadomia Mateusza Kamińskiego z Zarnowic dystryktu Olkuskiego, bezżennego z professyi szewca, w przeszłym miesiącu zagranicę wyszłego, a dotąd niepowracającego, ani o przyczynie swego bawienia nie donoszącego, ażeby w przeciągu 4 miesięcy od ogłoszenia niniejszego wezwania powrocit, lub oczekiwał postąpienia z sobą iako z emigrantem podług przepisu prawa.— W Krakowie d. 6 Lipca 1802.

C. K. Gubernium Galicyi Zachodniej, uwiadomia Franciszka Biernackiego, 18 letniego, z miasteczka Stoczek w Siedleckim cyrkule w miesiącu Listopadzie 1800 za granicę wyszłego, a dotąd niepowracającego, ani o przyczynie swego bawienia niedonoszącego, ażeby w przeciągu 4 miesięcy od ogłoszenia niniejszego wezwania powrocit, lub oczekiwał postąpienia z sobą iako z emigrantem podług przepisu prawa.— W Krakowie d. 30 Lipca 1802.

Luzań.

C. K. Sądy Szlacheckie Galicyi Zachodniej wszystkim, którym o tym wiedzieć należy, wiadomo czynią, że Pan Grzegorz Szurmiński d. 13 Kwietnia 1799 roku w wiosce Jadowniki w cyrkule Sandomirskim umarł, i że pozostały iego majątek sumnę 32,063 z. p. 19½ gr.

Długi zaś sumnę - - - - - 37,619 z. p. wynoszą.

Gdy zaś sukcesorowie iego C. K. Sądom tutejszym nie są wiadomi, przeto wszyscy ci, którzy prawo sukcesyi do majątku ś. p. Grzegorza Szurmińskiego mieć sądzą, Edyktem niniejszym wzywają się: ażeby deklaracyą swoję względem obięcia lub zrzeczenia się dziedzictwa do C. K. Sądów tutejszych podali.— Uwiadomiam się oraz, iż stosownie do §. 623; Części II. Ustawy cywilaey zastępca masy w osobie adwokata Hołowski jest ustanowiony.

W Krakowie dnia 3 Lipca 1802.

Jozef de Nikorowicz.

Karol de Reinheim.

Brzozad

**Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.
Slaupencki.**

C. K. sądy szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej, oznajmują tym Edyktem JW. Maryannie z Borzęckich Potockiey, Alexandrowi Potockiemu, Beacie z Potockich Czackiey, Amalii z Potockich Brühl, i Jozefie z Potockich Sołohubowey; że JW. Stanisław hrabia Zamoyski, w sprawie z Janem, Floryanem i Kazimierzem Tartami, tudzież z Michałem Czaplitem o sumnę 120,500 Zł. pol. zapozwany do sądów tych sprawę na nich przewiodł, i o pomoc sądu ile sprawiedliwość wymaga dopraszał się.

Gdy zaś sądy te nie mając wiadomości gdzie oni zostali lub czy wcale w C. K. krajach dziedzicznych znajdują się, im patrona tutejszego Izdebskiego, z ich szkodą i ich kosztem zastępcą postanowity, z którym proces ten podług ordynacyi sądowey rozpocznie się: i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym tym końcem upominają się: ażeby w czasie przyzwoitym to jest: w 90 dniach deklarowali się, czyli tę sprawę wspólnie z zapozwanym popierać, czyli też obronę taką samemu zapozwanemu zostawic zechcą albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu w czesnie przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego sądom tym wymienili i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swey sprawy za nayskuteczniejsze osądzą, gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą podług opiewu C. K. praw, samby sobie przypisać byli winni.. Dan. w Lublinie dnia 14 Czerwca 1802.

Gólaszewski.

Purtscher.

Gruszecki.

**Z Rady C. K. Sądów Szlacheck. Lubelskie Galicyi Zachod.
Sahameck.**